

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

alapis in facie[m] cæsus est. Artic. XXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

tanto tempore reclamantes ostendēda. *Ostende* (inquiunt) *in bis Domine faciem tuam & salui erimus.* Hęc facies plena est gratiarū, plena decoris & elegātia, hęc cunctis desiderata est gentibus; vipote falsifica, amabilis, vitam dans & salutem omnibus. Fuit autem hęc spatio vehementer Christo grauis, vipote qui tenerrimam nobilissimamq; habebat complexionem, cuiusmodi nunquam homo aliquis habuit. Porro quo aliquid est tenerius ac nobilius, tanto etiam facilius ac grauius læditur. Quisque ex hoc loco pro sui informatione obseruare debet vt non in faciem Domini sui spuāt. Spuāt nanque, quisquis sacram Eucharistiam indignus præsumit suscipere. Sumit autē indignus, quicumque scienter cum peccato mortali Corpus Domini sumpturus accedit, Sumit enim polluto ore qui cum fœtente & inquinata conscientia sumit, vt sunt omnes, qui in peccato mortali vitam degunt, aut qui de peccato mortali non pœnitent, aut occasiones peccandi nō pro virili vitant. Hi inquam omnes, si ad Christi Corpus sumendum vadunt, Christo in faciem spuunt. Spuāt item in faciem Christo, qui sordidis cogitationibus cor scientiā suam, quam Deus inhabitare cupit, polluit. (In hac enim Dei facies & imago relucet) aut qui prælatos suos Dei Vicarios contemnit, & eis in faciem resistit, aut qui sacrę scripturę verba & monita deridet. Prælati namque & prædicatores sunt veluti os & vultus Domini, quia verba Christi enūciant. Vnde qui eis resistit, Christo resistit, cuius illi vicem gerunt.

Psal. 84.
Esther 10.
Conspicio hæc quam fuerit Christo grauis.

Spuere in Christi facie mystice qui dicantur.

Roman. 13.

IESVS ALAPIS IN FACIEM CAESUS EST. Articulus XXIX.

Ministri autem alapis eum cedebant, & alij palmas in faciem eius dederunt, & uerberabant faciem eius. Palmas dare, est, extensas manus, seu alapas in faciem alicuius dare. Grauis est autē eiusmodi pœna, quandoquidem omnes sensus sunt in facie hominis, maximē Christo, qui nobilissimę tenerrimęq; (quę facillimē lædebatur) fuit complexionis. Maior igitur est dolor cædi in faciem, quàm cædi in collum aut humeros. Vnde verisimile est, Christi faciem (ob maximam eius tenerritudinem & uerberum violentiam) non potuisse cædi absque cruenta effluxione sanguinis ex naribus & ore. Iudæi enim querebant Christum replere doloribus. De hac iniuria Propheta in Christi persona loquitur, dicens: *Faciem meam non auersi ab increpantibus & conspuentibus in me.* Certum est quoque, multo plures, quàm Euangelistę scripserunt, Christo irrogatas esse contumelias. Nam Euangelistarum non fuit institutum, omnia scribere quę ad compassionē, deuotionemve aliquid inuissent audientium, sed historiam tradere communem, sine circumstantiarum varietate expressa. Quare quicq; Christi deuoti amatores apud semetipsos cogitare meritō deberent, nō suffecisse hęc desperatis hominibus, tātum uerberasse Christū in faciem, quinimo crudelissimē, conuictijs, contumelijs, iniurijs, flagellis etiam & duris uerberibus, pœnis insuper exquisitissimis cruciatibus Christum Iesum affecisse. Quippe qui nulla (ita eos diabolo patre ipsorum agitante) erga Dominum compassione, nulla misericordia moti, omnem cordis sui inexplebilem nocendi suum in eum euomebant. Verū maior erat Domini nostri patientia,

Marc. 14.
Matth. 26.

palmas in faciem alicui dare quid.

Esai. 50.

Quoniam alia Christo hic illata fuerint.

VI
=1

tia, quam ipsorum infania. Potuisset nanque vno eos momento, pro hac illata iniuria, interemisse, si voluisset, sed Dei patientia eorum expectabat penitentiam, qui non occidere, sed viuificare, non damnare, sed saluare venerat. Illi autem quid? Christi hac nimia patientia, mansuetudine, & benignitate grauius abusi sunt, & vnde debuissent compungi, inde indurati sunt magis. Quid hic docemur? Non cadere in faciem Christi. Interrogat forte qui cadant. Audi. Hi cadunt, qui vt in superiori Articulo commemoratum est in faciem Christi spuunt, qui Christi vicarijs, qui suis Prælati (hi enim sunt in corpore Christi mystico capita, erga alia inferiora membra, hoc est, erga subditos suos) in facie obstitunt, qui eos cõfutare, atq; ignominia moliantur afficere, aut contumelijs exacerbare. Cuiusmodi sunt, qui absq; rubore, absq; timore, absq; reuerentia Prælatos suos corripunt, illi obloquuntur, eorum bonã conantur cõmentijs quibusdam verbis, aut ministris iudicij, suspicionibusq; famã derogare, & in hoc prætere gloriatur quasi bene egerint, dicentes: Quam bene cõfutaui prælatũ moum. Ego illi filitium imposui, nec audebat vltra mihi respondere vllum verbum: hoc & hoc modo expediui eum. O miser quid dicis? Attẽde quid tibi regius dicat Psalmista: *Quid gloriaris in malitia, qui potens es in iniquitate?* Audi quid tibi Dominus loquatur: *Quod vni, inquit, ex minimis meis fecisti, mihi fecisti, siue bonum, siue malũ id fuerit. Hoc est, ita volo remunerare si bonũ, aut vindicare si malum est, ac si mihi fecissetis. Si hoc de minimis dixit, quãto magis hoc de maioribus & superioribus nostris ab ipso nobis cõstitutis, intelligendum est!* quibus obedientiam & reuerentiã (teste scriptura) debemus? Ijs enim à Christo dictũ est: *Qui vos audit, me audit: & qui vos spernit, me spernit.* Ipsi quoq; sunt dii nostri in terra, quomodo scriptũ est: *Dijs non detrahes, & principi populi tui nõ maledices.* Postremo hoc obseruandũ erit nobis, vt nobis iniuriã inferentibus non irascamur, non maledicamus, non nos more quorundam vindicemus, sed Christi exemplo inimicis nostris nos beneuolos, benignos, ac affabiles exhibeamus. Nam cum malediceretur, nõ malediebat: cum pateretur, non dominabatur. Ita & nos quoq; tanquam Dei ministri & veritatis sectatores faciamus. Si enim omnia de manu Domini acciperemus, retineremus vtique pacem nostram imperturbatam semper cum omnibus, nec homines nos posse lædere arbitraremur.

IESVS VELATUR, ET COLAPHIS
ceditur. Articulus XXX.

Faciem Christi quia mystice cadunt.
In prælatos nostros quoniam peccamus.
Psal. 11.
Matth. 15.
Obedientiam & reuerentiã vt debeamus sup. ritibus nostris.
Lucæ 10.
Exod. 10.
Pet. 2.
Marc. 4.
Lucæ 22.
Psal. 79.
Ibidem.
Exod. 14.
2. Cor. 3.
Colloff. 1.

ET velauerunt faciem eius & colaphis eũ ceciderunt, & interrogauerunt. *dicentes: Prophetiz. a nobis Christus: Quis est qui te per. us. a?* Primo hic venit nobis cõsideranda Iudæorum miseranda cæcitas, quod Christi facie velant, quã Patres eorũ tantopere in limbo videre desiderant, clamantes: *Ostende nobis Domine faciẽ tuam & salu. erimur.* Item: *Veni & ostende nobis faciẽ tuã, qui sedes super Cherubin appare. &c.* Ecce post multa annorũ curricula venit, & faciem suam gratiosissimã Iudæis ostendit. At illi sceleratissimi, ac omni iniquitate pleni, malè regẽ gloriã tractarunt, faciemq; eius velarũt, non vt ille eorũ scelera nõ videret, sed quia ipsi cõcutientes, nec in Mosen poterant faciem intendere, quanto minus in Christũ in quo omnes thesauri sapiẽtiæ & scientiæ Dei sunt absconditi, & omnis plenitudo gratiæ habitat corporaliter.